

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Š. D.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného JUDr. P. K., advokátom v Ž., proti žalovanej **Obci J.**, IČO : X., zastúpenej JUDr. F. F., advokátom v Ž., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 13 C 369/2004, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 13. mája 2008, sp.zn. 5 Co 205/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy dovolacieho konania v sume 369,70 € do troch dní na účet advokáta JUDr. P. K..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 26. apríla 2007, č.k. 13 C 369/2004-61 určil, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností, a to pozemku parc.č. K. X. – trvalé trávnaté porasty o výmere X. m² a pozemku parc.č. K. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², nachádzajúcich sa v katastrálnom území J., zapísané na LV č. X. pre k.ú. J.. Žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 55 205,50 Sk, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. P. K., v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca nadobudol predmetné nehnuteľnosti ku dňu 5. októbra 2000 v zmysle ustanovenia § 14a ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení noviel, v znení účinnom do 31. januára 2001. Keďže k prevodu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam na žalovanú došlo kúpnu zmluvou č. X., ktorá bola uzatvorená dňa 30. mája 2002 a ktorej vklad bol povolený dňa 19. júna 2002, dospel k záveru, že v čase prevodu predávajúci R. D. Z. nebol vlastníkom spornej

nehnutelnosti, a teda žalovaná nemohla platne nadobudnúť svoje vlastnícke právo na základe uvedenej kúpnej zmluvy.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovanej rozsudkom z 13. mája 2008, sp.zn. 5 Co 205/2007 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 11 115,-- Sk, do troch dní na účet advokáta JUDr. P. K.. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Mal za to, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 a nasl. O.s.p. a dospel napokon i k správne právnemu záveru. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, ktorá navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že rozhodnutia odvolacieho a prvostupňového súdu spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Zároveň navrhla, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberala skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzala v konaní pred súdmi.

Žalobca sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu stotožnil s rozhodnutiami súdov, ktoré považoval za vecne správne. S právnym názorom žalovanej uvedeným v dôvodoch dovolania nesúhlasil a nepovažoval ho za právne správny. Uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania 369,70 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu priznal náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k dovolaniu) v sume 303,72 €, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení v sume 6,95 €, a DPH, spolu vo výške 369,70 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. mája 2009

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková